

ДВЕ ДУШИ

Аз не живея: аз горя. Непримири ми
в гърдите ми се борят две души:
душата на ангел и демон. В гърди ми
те пламъци дишат и плам ме суши.

И пламва двоен пламък, дето се докосна
и в каменът аз чуя две сърца...
Навсякъде сявга раздвоя несносна
и чезнещи в пепел враждебни лица.

И подир мене с пепел вятъра навсъде
следите ми засипва: кой ги знай?
Аз сам не живея – горя! – и ще бъде
следата ми пепел из тъмен безкрай.

DVIJE DUŠE

Ja ne živim: gorim. Nepomirljive
u meni se bore i hrvu dvije duše:
anđeo i demon. Duše obadvije
vatrom sažižu me, dahom grud mi suše.

I što god da taknem, tu dvojak plamti plamen,
I u kamenu čujem dvaju srca raspru.
Posvuda i uvijek to dvojstvo razara me,
dva lica, dvije mržnje što pepeo ih zastre.

I za mnom stope moje vjetar razvigor
pepelom zasipa: pitaš li, tko sam ja?
Ja ne živim – gorim! – i trag bit će moj
pepeo u krilu mrkla beskraj.

Prevela **Vesna Parun**

ДВЕ ДУШИ

Я не живу – горю. Во не всегда враждуя,
Живут непримиримо две души –
и ангела, и демона. Плают, негодуя,
и пламенем меня стремятся иссушить.

К чему ни прикоснусь – двойной огонь пылает,
двойное сердце чую в камне я,
двуличие врагов, что в бездне исчезают, –
как страшен груз двойного бытия!

Золой повсюду замечает злобно ветер,
за мной мои следы: кто их найдет?
И сам я не живу – горю! Мой след на свете –
лишь пепел в бесконечности широт.

Перевод **Лева Озерова**

DWIE DUSZE

Nie, ja nie żyję – płonę. Jak dwa wrogi
dwie dusze we mnie walczą bez wytchnienia:
anioł i demon. I jak w czas pożogi
żar mnie owiewa i dyszę z pragnienia.

Dwojakim ogniem, czego dotknę, płonie,
i serca dwa w kamieniu nawet czuję...
Wszędzie mnie ściga obosieczny płomień,
gdy twarze dwie pożarem obejmuje.

Śladu mych stóp nikt nigdy nie rozpozna,
może je wiatr pogubi, porozmiata?
Nie żyję – płonę! – Pozostanie po mnie
jedynie garść popiołu w mrokach świata.

Przekład: **Janina Brzostowska**

ДВІ ДУШІ

Я не живу, ні, – я горю. Непримиренні
в мені зійшлися дві душі на прю:
ця — ангел, та — демон. Бурхливі, огненні –
у їхньому полум'ї весь я горю.

І де торкнуся – подвійний промінь запалає,
і в скелі чую двох сердець биття...
Нестерпне роздвоєння всюди сягає,
і попіл кружляє, мов пил забуття.

І засипає попіл той ворожі лица,
Притрушує сліди мої сумні.
Я сам не живу – я горю! – і лишиться
в безмежжі цей попіл – мов слід по мені.

Переклав **Василь Моруга**

DVE DUŠE

Ja nežijem: ja horím. Vo mne zmietajú sa
v nezmieriteľnom boji prudké duše dve:
cherubína a démona. A v mojich prsiach
plamene vydychujú, žiar ma spaľuje.

A kde sa pozriem, plameň dvojaký tam šľahá,
aj v chladnej skale počujem dve srdcia tlčť'...
Na každom kroku kruté rozdvojenie, kliatba
tých nepriateľských večne bojujúcich srdc.

A vietor neúnavne za mnou popol metie,
zasýpa moje stopy, svetu neznáme.
Ja ani nežijem – ja horím! – v temnom vetre
popolná stopa ohňa po mne ostane.

Preložil **Ján Koška**

DVĚ DUŠE

Já nežiji, já hořím. V hrudi bez ustání
dvě duše mezi sebou vedou svár:
duše anděla a běsa. V litém klání
chrlí ve mně oheň, spaluje mě žár.

A dvojí plamen zpod rukou mi vyšlehává
a v kameni dvě srdce slyším bít.
Vždy a všude hájí svoje vlastní práva
sokové, jež popel zvolna začal krýt.

A za mnou běží vítr, zahlazuje všude
mé stopy – popel leží ve stopách.
Nežiji – já hořím! Jednoho dne bude
stopou po mne popel v nekonečnu – v tmách.

Přeložila **Ludmila Kroužilová**